

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי ז' בחשוון תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - נ"ט

1. לדעת רבי יוחנן: המעביר שיער בית השחי ובית הערוה - לוקה. האם זה מדאורייתא או מדרבנן?
 - א. לישנא קמא - מדרבנן, כיון ששנינו: 'העברת שיער אינה מדברי תורה אלא מדברי סופרים'.
 - ב. לישנא בתרא - מדאורייתא, משום לא ילבש גבר שמלת אשה. ואינו סובר כהברייתא הנ"ל אלא כתנא אחר סובר שזה מדאורייתא.
2. ברייתא - 'לא יהיה כלי גבר על אשה...' - מה בא ללמד?
 - א. תנא קמא - אין לומר שבא ללמד שלא ילבש איש שמלת אשה ואשה שמלת איש, שהרי נאמר תועבה היא, ובזה אין תועבה. אלא - שלא ילבש איש שמלת אשה וישב בין הנשים, ואשה שמלת איש ותשב בין האנשים - והיינו לבישה לצורך תועבה.
 - ב. רבי אליעזר בן יעקב - למד מכך שלא תצא אשה בכלי זיין למלחמה. ומהפסוק 'לא ילבש גבר שמלת אשה' דרש - שלא יתקן איש בתיקוני אשה, ובכלל זה שלא יגלח שיער בית השחי וכו'.

ולפי זה תנא קמא כהברייתא הראשונה ור' אליעזר בן יעקב כהברייתא השניה.
3. נזיר המגלח ראשו ביום מלאות נזירותו, האם מותר לגלח שער בית השחי והערוה?

כן, כיון שגילח את כל שיער ראשו אין זה נחשב לגביו נוי כתיקוני אשה.
4. רבנן ראו שלר' יוחנן לא היה שיער בית השחי וכו'. האם גילח?

לא, מחמת זקנה נשרו.

מעשה - באדם שהתחייב מלקות בבית דינו של רב אשי, כשהפשיטוהו, ראה רב אשי שאינו מגלח שיער בית השחי, אמר להם עזבוהו כיון שתלמיד חכם הוא שיודע לא לגלח.
5. מה שאל רב את רבי חייא?
 - א. האם יכול לגלח שיער השחי. ענה לו: אסור.
 - ב. א"כ הרי זה יגדל ויצערו. ענה לו: 'בן גדולים' יש לשיער זמן שגדל ואח"כ נושר.
 - ג. האם יכול להתחכך כדי להשיר שיער השחי? ענה לו: אסור. הוסיף ושאל: להתחכך בבגדו? ענה לו: מותר, כיון שאינו בכלל תיקוני אשה.
 - ד. לגירסא אחרת שאלו: האם יכול בתפילה לחכך בבגדו בית השחי ובית הערוה, ענה לו: אסור. ואין הלכה כמותו.
6. משנה - מת אחד משני הנזירים שנפל בהם הספק ואל הספיקו להביא קורבנותיהם בשותפות. מה עצה יש לנשאר?
 - א. ר' יהושע - יבקש מאחד מן השוק שיקבל נזירות כדלהלן: אם טמא הייתי הרי אתה נזיר מיד, ואם טהור הייתי הרי אתה נזיר אחר שלשים יום, וסופרין שלשים ומביאין קרבן טומאה וקרבן טהרה, ואומר: אם אני הוא הטמא - קרבן טומאה שלי וקרבן טהרה שלך, ואם אני הוא הטהור - קרבן טהרה שלי וקרבן טומאה בספק, וסופרים שלשים יום ומביאין קרבן טהרה, ואומר: אם אני הטמא - קרבן טומאה שלי וקרבן טהרה שלך, וזה קרבן טהרתי, ואם אני הוא הטהור - קרבן טהרה שלי וקרבן טומאה בספק, וזהו קרבן טהרתך.
 - ב. אמר לו בן זומא - מי יסכים לו לידור בנזיר, אלא, מביא חטאת העוף ועולת בהמה, ואומר: אם טמא הייתי - החטאת מחובתי והעולה נדבה, ואם טהור הייתי - העולה הראשונה חובה וזו נדבה וזו [החטאת והשלמים] שאר קרבני. ואע"פ שהביא רק חלק מקרבן הטומאה [חטאת העוף], שאר קורבנות הטומאה אינם מעכבים.

טען לו רבי יהושע: אם מתחילה היה טהור נמצא שמביא קורבנותיו חלקים חלקים. ואע"פ כ הודו לו חכמים לבן זומא. ובגמרא נתבאר - שר' יהושע הסכים לבן זומא, ומה שיעץ שידור אחר כנגדו אמר כך רק לחדד את התלמידים לראות אם יהיה מישהו שיציע כבן זומא.

ורב נחמן טען על עצת ר' יהושע כיצד ישמור את מעי השלמים שלא יסריחו, שהרי אי אפשר להניף החלבים לאחר גילוח של אחד מהם.